

— самъ си Алкиной са погрижи да ги скъта подъ лавицы тѣ, за да не пречать на гребцы тѣ. Подирь туй въ двореца на царя была предложена голѣма вечеря за прощаванье и принесли на Юпитера въ жертва най отборъ быкове.

Корабъ тѣ стоеше вече готовъ и украсенъ; за Одисея бѣхъ натурали меки възглавници. Герой тѣ влѣзе въ кораба и легна да спи. Сънь тѣ му бѣше сладкъ и дълбокъ като смъртъ. Корабъ тѣ фъркаше, като колесница впрегната съ четири жребца по равнище; като че знаеше корабъ тѣ, че носи челѣкъ, кой то по мъдрость та си може да са сравни съ небожители тѣ: който е испыталъ страданія повече, нежели нѣкой другій отъ смъртны тѣ.

8.

Едвамъ са показа на небе то предвѣстница та на деня, утрення та звѣзда, корабъ тѣ стигнахъ островъ Иоака и скоро влѣзалъ въ безопасенъ заливецъ, посветенъ на морскія богъ *Форкоса*. Два мыса съ остри канары спущахъ са тукъ въ море то и образувахъ благонадежно пристанище за кораби тѣ. При брѣга на залива растѣло маслиново дърво и до него имало пещера хубава, въ тъмна та вътрешность на коя то нимфы тѣ си устроили живѣлище. Тамъ стоели редове отъ каменны сеждове и урны, въ кои то пчелы тѣ приготвляли медъ; тамъ са виждахъ каменны станове съ основа отъ пурпуровы жицы, — отъ тѣзи жицы тѣкахъ нимфы тѣ чудны одежды. Два источника течахъ презъ пещерата, коя то имаше два входа, единъ за чловѣцы тѣ, другій за нимфы тѣ — и презъ този послѣднй не минувалъ ни единъ смъртенъ.

Феацы тѣ са сирѣли право срѣщо пещерата, извадили отъ кораба Одисея съненъ и го сложили на възглавници на пѣсъка подъ маслиново то дърво, извадихъ тоже сички тѣ дарове и ги сложили на страна отъ пѣтя, за да не ги похити нѣкой пѣтникъ; и го оставили безъ да го разбудятъ.